انتقاد کارگران به افزایش ۳۰۰ هزار تومانی کالابرگ؛

دستمزد روزانه پول دو عدد کنسرو ماهی هم نیست

۶۵ دلار و دریافتی حدود ۲۵ میلیون تومانی کارگران حداقل‌بگیر با احتساب مزایا معادل حدود ۹۸ دلار است.

بر اساس محاسبات مستقل، سبد معیشت خانوارهای کارگری تا پایان تابستان، حدود ۹۰ میلیون تومان برآورد می‌شود.

با در نظر گرفتن نرخ دلار آمریکا در روز چهارشنبه ۸ مهر ۱۴۰۵، سبد معیشت حداقلی ۹۰ میلیون تومانی ماهانهٔ یک خانوادهٔ کارگری معادل حدود ۳۵۴ دلار است؛ رقمی که در مقایسه با دریافتی حدود ۹۸ دلاری یک کارگر حداقل‌بگیر با احتساب مزایا، فاصلهٔ قابل توجه میان درآمد و هزینهٔ زندگی را نشان می‌دهد.

این رقم از کسری شدید قدرت خرید کارگرانی خبر می‌دهد که دستمزدشان حتی کفاف سه نیاز اولیه زندگی، یعنی خوراک، پوشاک و مسکن را نمی‌دهد.

در چنین شرایطی، فاصلهٔ میان درآمد و هزینه‌های ضروری خانوار کارگری تنها یک شکاف آماری نیست؛ بلکه مستقیماً به توان خرید خانوار و کیفیت زندگی آن‌ها مربوط می‌شود. وقتی قیمت کالاها در یک سال بیش از دو برابر شده و تورم نقطه‌ای کالاها به ۱۱۸.۱ درصد رسیده است، دستمزدی که در ابتدای سال تعیین شده، در طول چند ماه بخش قابل توجهی از قدرت خرید خود را از دست داده است؛ به‌خصوص برای خانوارهای کم‌درآمدی که بخش اصلی هزینه‌هایشان مربوط به کالاهای روزمره و غیرقابل حذف است.

مهم‌ترین نقد فعالان کارگری، نه میزان اعتبار کالابرگ، بلکه فاصلهٔ فزاینده میان سطح درآمد و هزینه‌های ضروری زندگی است؛ فعالان کارگری معتقدند دستمزد نیروی کار باید به‌اندازه‌ای باشد که از پس هزینه‌های ساده زندگی بربیاید؛ معیشت طبقه کارگر نباید به یارانه و کالابرگ وابسته شود

کالابرگ حق همه مردم است

تنها راهکار حمایتی دولت برای جبران بخشی از کاهش قدرت خرید، ادامهٔ اجرای طرح کالابرگ الکترونیکی است. فعلاً اعتبار ماهانه‌ی کالابرگ، یک میلیون تومان به‌ازای هر نفر برای خرید کالاهای اساسی است. این رقم به شدت ناچیز است؛ به همین دلیل، از ابتدای سال بارها وعده افزایش اعتبار کالابرگ مطرح شد تا در نهایت، در روز یکشنبه ۲۹ شهریور، وزیر امور اقتصادی و دارایی از افزایش ۳۰۰ هزار تومانی اعتبار کالابرگ از ابتدای مهرماه خبر داد.

این افزایش قرار است تنها شامل سه دهک نخست درآمدی شود و مجموع اعتبار آن‌ها را به یک میلیون و ۳۰۰ هزار تومان برساند، در حالی که برای دهک‌های دیگر فعلاً افزایشی در نظر گرفته نشده است.

با نرخ دلار آمریکا در روز چهارشنبه ۸ مهر ۱۴۰۵، اعتبار یک میلیون تومانی کالابرگ به‌ازای هر نفر حدود ۳.۹ دلار و اعتبار یک میلیون و ۳۰۰ هزار تومانی حدود ۵.۱ دلار ارزش دارد؛ بنابراین افزایش ۳۰۰ هزار تومانی اعتبار کالابرگ معادل حدود ۱.۲ دلار برای هر نفر است که اصلاً رقم قابل اعتنایی نیست.

اگرچه این طرح برای ترمیم ناترازی شدید میان دستمزد و تورم کالاهای خوراکی شکل گرفته اما این تصمیم از چند جهت مورد نقد جدی فعالان کارگری است. نقد اول، محدود کردن افزایش اعتبار به سه دهک نخست است که مسئلهٔ کاهش پوشش حمایتی را به چالش می‌کشد.

بخش قابل توجهی از خانوارهای کارگری الزاماً در سه دهک نخست درآمدی قرار نمی‌گیرند و ممکن است با وجود درآمد پایین و بی‌ثبات، در دهک‌های بالاتر طبقه‌بندی شوند. از سوی دیگر، درآمد خانوار کارگری را نمی‌توان صرفاً بر اساس رقم دستمزد اسمی سنجید؛ زیرا بخشی از کارگران، به‌ویژه نیروهای پیمانکاری و کارگران مشاغل بی‌ثبات، با ناامنی شغلی و نوسان درآمد مواجه‌اند و ممکن است درآمد فعلی آن‌ها در ماه‌های بعد تداوم نداشته باشد.

محمدحسن موسیوند، دبیر اجرایی خانه کارگر لرستان و عضو هیأت‌مدیرهٔ کانون بازنشستگان خرم‌آباد، دربارهٔ محدودیت پوشش کالابرگ اظهار کرد: دهک‌های یک، دو و سه به هر حال زیر مجموعهٔ سازمان‌های حمایتی مانند کمیته امداد و بهزیستی هستند، اما امروز تمام مردم با مشکل معیشت مواجه‌اند. با توجه به تورم کمرشکن و گرانی روزبه‌روز کالاها، واقعاً مردم، به‌ویژه کارگران و بازنشستگان، زیر فشار سنگین معیشتی قرار گرفته‌اند و کمرشان زیر بار این تورم خم شده است.

وی خاطرنشان کرد: امروز کارگران و بازنشستگانی داریم که در دهک‌های پنجم، ششم و هفتم قرار دارند. بنابراین دلیلی ندارد که فقط دهک‌های یک، دو و سه مشمول افزایش کالابرگ شوند و کارگران و بازنشستگان سایر دهک‌ها از آن محروم بمانند.

امروز دو عدد کنسرو ماهی حدود ۵۵۰ هزار تومان قیمت دارد؛ یعنی حقوق روزانهٔ یک کارگر حتی کفاف خرید همین دو کنسرو را هم نمی‌دهد. وقتی حقوق برای هشت ساعت کار این چنین ناچیز است، کالابرگ قرار است چه کمکی بکند؟! اول، حقوق‌ها را ترمیم کنند بعد به فکر «حمایت یارانه‌ای» باشند

این فعال کارگری با اشاره به افزایش قیمت بنزین گفت: قرار بود دولت از محل افزایش قیمت بنزین به معیشت مردم کمک کند. رقم سوم بنزین یک‌باره از پنج هزار تومان به ۱۰ هزار تومان افزایش پیدا کرده است؛ بنابراین دولت باید در مقابل این افزایش قیمت، برای معیشت مردم نیز کمک و حمایت در نظر بگیرد.

موسیوند تأکید کرد: مردم حق دارند از دولت بخواهند برای بهبود معیشت آن‌ها اقدام کند، چرا که امروز بسیاری از مردم در مضیقه و فشار معیشتی قرار دارند و وضعیت معیشت و مسکن آن‌ها واقعاً دشوار شده است. دولت باید به‌ویژه برای کارگران و بازنشستگانی که با حداقل دستمزد امرار معاش می‌کنند، تدبیری عاجل داشته باشد.

نقد دوم فعالان کارگری به طرح افزایش اعتبار کالابرگ، عدم تطابق مبلغ آن با قیمت کالاهای خوراکی است. حتی برای سه دهک نخست نیز افزایش ۳۰۰ هزار تومانی اعتبار کالابرگ، با توجه به سطح فعلی قیمت‌ها، نمی‌تواند فاصله میان درآمد و هزینه‌های زندگی را جبران کند.

عضو هیأت‌مدیرهٔ کانون بازنشستگان خرم‌آباد دربارهٔ ضرورت افزایش مبلغ کالابرگ گفت: مبلغ فعلی کالابرگ در مقایسه با تورم و افزایش قیمت کالاها بسیار ناچیز است و باید برای عموم مردم افزایش پیدا کند.

کالابرگ جایگزین پایه دستمزد نیست

مهم‌ترین نقد فعالان کارگری، نه میزان اعتبار کالابرگ، بلکه فاصلهٔ فزاینده میان سطح درآمد و هزینه‌های ضروری زندگی است؛ فعالان کارگری معتقدند دستمزد نیروی کار باید به‌اندازه‌ای باشد که از پس هزینه‌های ساده زندگی بربیاید؛ معیشت طبقه کارگر نباید به یارانه و کالابرگ وابسته شود.

پرویز زعیمی، نمایندهٔ کارگران شرکت ایران پوپلین و دبیر جامعهٔ مطالبه‌گری کارگری استان گیلان، دربارهٔ مبلغ کالابرگ گفت: اگر یک خانوادهٔ چهار نفره را در نظر بگیریم، مبلغ کالابرگ برای این خانواده پنج میلیون و ۲۰۰ هزار تومان می‌شود که با این مبلغ، با توجه به قیمت‌های فعلی، حدود ۲.۹ کیلوگرم ران گوسفندی بدون استخوان می‌توان خرید. این مبلغ نمی‌تواند مشکلات معیشتی کارگران را حل کند و افزایش ۳۰۰ هزار تومانی نیز کمک چندانی به معیشت کارگران نمی‌کند.

وی افزود: من قبلاً پیشنهاد داده‌ام که مبلغ در نظر گرفته‌شده برای سبد معیشت کارگران باید بیشتر از مبلغی باشد که مردم عادی دریافت می‌کنند. با توجه به تورمی که داریم و هزینه‌هایی که در حوزهٔ مواد غذایی و درمان افزایش پیدا کرده، این مبلغ نمی‌تواند پاسخگوی مشکلات معیشتی کارگران باشد.

زعیمی ادامه داد: امروز دو عدد کنسرو ماهی حدود ۵۵۰ هزار تومان قیمت دارد؛ یعنی حقوق روزانهٔ یک کارگر حتی کفاف خرید همین دو کنسرو را هم نمی‌دهد. وقتی حقوق برای هشت ساعت کار این چنین ناچیز است، کالابرگ قرار است چه کمکی بکند؟! اول، حقوق‌ها را ترمیم کنند بعد به فکر «حمایت یارانه‌ای» باشند.

بار سیدن تورم نقطه‌به‌نقطه شهریور به ۸۳.۸ درصد و تورم کالاها به ۱۱۸.۱ درصد، فعالان کارگری تاکید می‌کنند افزایش ۳۰۰ هزار تومانی اعتبار کالابرگ، نمی‌تواند شکاف عمیق میان درآمد و هزینه‌های زندگی کارگران را پر کند.

به گزارش ایلنا، تازه‌ترین گزارش بانک مرکزی از شاخص بهای کالاها و خدمات مصرفی در مناطق شهری نشان می‌دهد نرخ تورم نقطه‌به‌نقطه در شهریور ۱۴۰۵ به ۸۳.۸ درصد رسیده است؛ به این معنا که خانوارها برای خرید یک سبد یکسان از کالا و خدمات نسبت به شهریور سال گذشته، به‌طور متوسط ۸۳.۸ درصد بیشتر هزینه کرده‌اند. این نرخ در شهریور ۱۴۰۴ معادل ۴۳.۹ درصد بود؛ این داده‌ها از جهش حدود ۴۰ واحد درصدی تورم نقطه‌ای ظرف یک سال حکایت دارد.

همچنین تورم ۱۲ ماهه در شهریور امسال به ۶۸.۴ درصد رسیده که در مقایسه با نرخ ۳۸.۹ درصدی سال گذشته، بسیار بالاتر است. در این میان، تورم ماهانهٔ شهریور روی عدد ۳.۹ درصد ایستاده است. اگرچه این رقم نسبت به نرخ تورم ماهانه اردیبهشت (۸.۵ درصد) و خرداد (۷.۴ درصد) کاهش داشته، اما کند شدن بطئی و ناچیز رشد قیمت‌ها به معنای ارزان شدن کالاها نیست و تا زمانی که شاخص‌های تورمی مثبت است، شیب قیمت‌ها همچنان صعودی خواهد بود.

جهش دوبرابری قیمت کالاها نسبت به خدمات

برجسته‌ترین ویژگی تورم شهریورماه، فاصلهٔ معنی‌دار افزایش قیمت کالاها در مقایسه با قیمت خدمات است.

شاخص بهای گروه کالا در شهریور ۱۴۰۵ نسبت به ماه مشابه سال قبل ۱۱۸.۱ درصد جهش یافته، در حالی که تورم نقطه‌ای خدمات ۵۰.۹ درصد بوده است. این شکاف ۶۷ واحد درصدی نشان می‌دهد فشار اصلی تورم مستقیماً بر سبد مصرفی کالاها و اقلام روزمره وارد می‌شود و رشد شدیدتر قیمت کالاها به خصوص کالاهای اساسی و خوراکی، سفره‌ی خانوارهای فرودست را کوچک‌تر کرده است.

در تورم سالانه نیز همین ناهمگونی دیده می‌شود؛ تورم ۱۲ ماهه کالاها به ۹۷.۳ درصد رسیده در حالی که تورم خدمات نرخ ۴۱.۶ درصد را ثبت کرده است.

فاصله سبد معیشت با دستمزد کارگران

این ارقام وقتی در کنار درآمد و هزینهٔ خانوارهای کارگری قرار می‌گیرند، ابعاد واقعی افت قدرت خرید را شفاف‌تر می‌سازند. در نشست ۲۴ اسفند ۱۴۰۴ شورای عالی کار، سبد معیشت حداقلی کارگران حدود ۴۲ میلیون و ۹۰۰ تومان برآورد شد. در همان زمان، پایه حداقل مزد سال جاری ۱۶ میلیون و ۶۲۵ هزار و ۵۵۰ تومان تعیین شد و دریافتی کارگران حداقل‌بگیر با احتساب مزایا به حدود ۲۵ میلیون تومان رسید.

به این ترتیب، حتی در زمان تعیین دستمزد نیز میان هزینه حداقلی زندگی و دریافتی کارگران فاصله قابل توجهی وجود داشت؛ فاصله‌ای که حالا با جهش تورم و رشد نرخ ارز عمیق‌تر شده است. البته رقم ۴۲ میلیون و ۹۰۰ تومان مربوط به زمان محاسبه سبد معیشت در انتهای سال گذشته است و هزینهٔ فعلی زندگی را بازتاب نمی‌دهد.

روز چهارشنبه ۸ مهر ۱۴۰۵، هر دلار ۲۵۴ هزار و ۴۰۰ تومان، قیمت خورد؛ در نتیجه، حداقل مزد ۱۶ میلیون و ۶۲۵ هزار و ۵۵۰ تومانی معادل حدود

گرانی شدید خدمات بیمارستانی و اقلام دارویی سبب شد که سه‌شنبه هفته گذشته، معاون درمان تامین اجتماعی، میزبان اعضای کانون عالی بازنشستگان تامین اجتماعی باشد تا به دغدغه‌ها و مطالبات درمانی بازنشستگان گوش دهد.

«پرویز احمدی پنجکی» رئیس کمیته درمان کانون عالی بازنشستگان تامین اجتماعی درباره این جلسه گفت: متاسفانه مشکلی به مشکلات قبلی ما اضافه شده و آن بحث «پزشک خانواده» است. ما از اساس با طرح پزشک خانواده مخالف هستیم. این طرح عملاً به شکل فعلی، حداقل ۱۰ میلیون نفر از بیمه‌شدگان تامین اجتماعی را وارد پروسه درمان با نرخ آزاد خواهد کرد که نقض قانون الزام است.

وی افزود: این طرح که با اصرار رئیس جمهور به تامین اجتماعی تحمیل شده، عملاً در حال اجراست و هر روز بیشتر از گذشته اجرایی می‌شود. شاید ما در ابتدا با طرح موضوع نظام ارجاع که کارکرد مفیدی دارد، موافق بودیم اما عملاً در طرح دوم «پزشک خانواده» که مکمل نظام ارجاع قلمداد می‌شود، تا ۵۰ درصد هزینه‌های درمان افراد افزایش می‌یابد و سهم پرداخت از جیب نیز گاه تا ۶۰ درصد بیشتر می‌شود.

احمدی پنجکی اضافه کرد: ما قانون الزام را برای تامین اجتماعی داریم و این سازمان موظف به ارائه خدمات رایگان به افراد تحت پوشش خود است. ما با تمدید قرارداد بیمه تکمیلی برای سال آینده هم مخالف هستیم. بازنشستگان از فرصت دادن به بیمه تکمیلی در آستانه آبان‌ماه هر سال خسته شده‌اند. هر سال وعده شنیدند و باز هم خدمات بد در پایان سال دریافت کردند. تامین اجتماعی باید مراکز ملکی را که خدمات رایگان ارائه می‌دهد، تقویت کند. عضو هیات مدیره کانون عالی بازنشستگان تامین اجتماعی تصریح کرد: معاون درمان و مدیرکل درمان تامین اجتماعی قول دادند که برای بهبود وضعیت مراکز درمانی، حداکثر همکاری را داشته باشند. به خاطر برخی کسری‌ها و بدهی‌ها، برخی از داروخانه‌های مراکز درمانگاهی بسته شدند و فرد برای دارو به بیمارستان ارجاع می‌شود لذا هماهنگی و مذاکره لازم برای تهیه دارو در همان مرکز ملکی را انجام دادیم.

احمدی پنجکی تاکید کرد: اگر بیمارستان‌هایی در کشور وجود دارند که تامین اجتماعی با آنها تسویه حساب نکرده، مشکل از سازمان است. اکنون شرکت‌های دارویی بسیاری زیرمجموعه سازمان تامین اجتماعی هستند که می‌توانند با داروخانه‌های طرف قرارداد، دارو تهاتر کنند. آنها هم اکنون هم دارو به مراکز ملکی و درمانگاهی و سایر بیمارستان‌های ما می‌دهند. این روند می‌تواند ادامه یابد. کمبود داروی ما عمدتاً مربوط به محصولات واحدهای تولیدی داروی خصوصی است که تامین اجتماعی به آنها بدهکار است. وی درباره مشکلات حوزه دارویی بازنشستگان تصریح کرد: در جریان حذف ارز ترجیحی دارو، برخی اقلام دارویی تا ۱۰۰ درصد افزایش قیمت داشتند که بیشترین فشار ناشی از این افزایش روی دوش بازنشستگان گذاشته شده است. هم شورای عالی بیمه و هم شوراهای مربوط به حوزه دارویی کشور باید فکری جدی برای کنترل قیمت داروها بکنند. در وضعیتی هستیم که یک بیمه‌شده در مراکز درمانی دولتی شبی ۷۰۰ هزار تومان بابت بستری می‌پردازد، در حالی که بازنشسته ما طبق آیین‌نامه‌های مصوب، نباید در مراکز طرف قرارداد پولی پرداخت کند و این مبلغ را باید دولت بدهد و نه بیمه‌شده!

وی با تاکید بر اینکه بعد از چندسال فعالیت پزشک خانواده، در نهایت همه هزینه‌ها به‌صورت آزاد محاسبه می‌شود، گفت: معاونت درمان تامین اجتماعی و اعضای هیات مدیره و هیات امنای سازمان باید با شورای عالی بیمه بر سر میز مذاکره بنشینند و به توافقی در مورد مشکلات بزرگ بازنشستگان در بحث هزینه‌های دارو برسند. دولت نیز باید در این زمینه کمک لازم را انجام دهد. در خود قانون الزام، یک نظام ارجاع وجود دارد و نیازی به طرح‌های عجیب جدید برای حل مشکل درمان نیست. اینکه بخواهند قانون الزام و درمان رایگان را از تامین اجتماعی حذف کنند، موضوع کوچکی نیست و حتماً با مقاومت بازنشستگان تامین اجتماعی مواجه خواهد شد.

اخبار کارگری

تبعات توقف تولید در ریسندگی خاور؛
۵۵ کارگر با ۳ ماه حقوق معوق، بلاتکلیف شدند

یک منبع صنفی از تعطیلی سه ماهه کارخانه ریسندگی خاور با ۱۰۷ کارگر شاغل و بیکارشده این واحد تولیدی، همراه با سه ماه حقوق معوقه و ۶ ماه حق بیمه پرداخت نشده، خبر داد. به گزارش ایلنا، کارفرمای شرکت به بهانه نوسازی کارخانه، تولید را متوقف کرده و فقط ۴۰ نفر را به کار گرفته و مابقی را با حقوق معوقه و قطع بیمه تأمین اجتماعی، در وضعیت بلاتکلیفی رها کرده است. یکی از کارگران این مجموعه گفت: فعالیت کارخانه ریسندگی خاور رشت از نهم اسفندماه سال گذشته با شرایط اضطراری متوقف شد و حدود ۱۰۷ کارگر که عمدتاً نیروهای متخصص با سابقه ۱۵ تا ۲۰ سال بودند، از کار بیکار شدند. او افزود که پس از تلاش‌هایی برای بازگشت به کار، در ماه‌های اردیبهشت و خرداد تنها حدود ۴۰ نفر فراخوانده شدند و بیش از ۵۵ کارگر دیگر بدون اعلام وضعیت مشخص، همچنان بلاتکلیف هستند. این کارگر اظهار داشت: حقوق‌ها تنها تا خردادماه پرداخت شده و پرداخت حق بیمه تأمین اجتماعی نیز تا شش ماه به تأخیر افتاده است. در شرایطی که کارفرما برای بخشی از نیروها حکم بازگشت به کار صادر نکرده، حدود ۲۰ نفر از ۵۵ کارگر تعدیلی در آستانه بازنشستگی قرار دارند. یکی دیگر از کارگران بیکارشده با اشاره به پیشینه کارخانه گفت: این کارخانه پیش از این تحت تملک شرکت «آتیه‌سازان دماوند» قرار داشت در مردادماه ۱۴۰۲ به بخش خصوصی واگذار شد. متأسفانه به دلیل عملکرد ضعیف کارفرمای جدید، این واحد تولیدی از همان بدو واگذاری، با بحران‌های جدی روبرو شد. او افزود: در حال حاضر حدود ۱۰۷ کارگر این کارخانه، علاوه بر ۳ ماه حقوق و دست‌کم ۶ ماه حق بیمه معوقه، حدود ۱۲ سال سنوات طلبکارند. با اینکه پرداخت به موقع دستمزدها و تضمین امنیت شغلی از اصلی‌ترین تعهدات کارفرما در زمان واگذاری بود اما به هیچ‌کدام تاکنون عمل نشده است. به گفته وی، به‌رغم اطلاع مسئولان گیلان از همه مشکلات و مراجعات متعدد کارگران به نهادهای مربوطه، هیچ مسئولی در رشت پیگیر وضعیت کارخانه نیست و بعد از گذشت چندین ماه از تعطیلی، هنوز هیچ اقدام مشخصی برای از سرگیری مجدد فعالیت تولیدی کارخانه و بازگشت به کار کارگران تعدیلی صورت نگرفته است. بازگشت به کار نیروهای تعدیلی، پرداخت حقوق‌های معوق، اصلاح وضعیت بیمه‌ای و برخورداری از حمایت‌های قانونی، مهم‌ترین مطالبات بیش از ۵۵ کارگر تعدیلی است که پس از سال‌ها فعالیت تخصصی، اکنون با آینده‌ای نامعلوم روبه‌رو شده‌اند.

کلیپ‌های استعفای فرهنگیان واقعیت ندارد
فرهادی: بهبود معیشت معلمان در دستور کار دولت است

سخنگوی وزارت آموزش و پرورش با اشاره به افزایش بودجه این وزارتخانه گفت: کل بودجه آموزش و پرورش در سال جاری به حدود ۶۷۰ هزار میلیارد تومان رسیده که نسبت به سال گذشته حدود ۴۶ درصد افزایش یافته است. علی فرهادی در گفت‌وگو با ایرنا درباره موضوع استعفای برخی معلمان در فضای مجازی گفت: اخیرا در فضای مجازی کلیپ‌هایی درباره استعفای معلمان منتشر شده و با بررسی برخی از این موارد مشخص شد فردی که در یکی از این کلیپ‌ها مدعی استعفای خود به‌عنوان معلم بود، معلم نبوده است. وی با بیان اینکه معیشت فرهنگیان در شرایط فعلی نیازمند بهبود است، گفت: حدود یک میلیون شاغل در این وزارتخانه مشغول به کار هستند. البته اعتقاد دارم معیشت معلمان مهم است و در آمد آنها در شرایط حاضر کفاف زندگی آنها را نمی‌دهد اما این موضوع با انتشار برخی کلیپ‌های غیرواقعی متفاوت است. وی ادامه داد: دولت چهاردهم، وزیر آموزش و پرورش و معاونت برنامه‌ریزی و توسعه این وزارتخانه اهتمام دارند که وضعیت معیشتی فرهنگیان بهبود یابد و طی یک ماه گذشته نیز بهترین مصوبات در راستای بهبود حقوق و دستمزد آنان از سوی آموزش و پرورش انجام شده است. سخنگوی وزارت آموزش و پرورش ادامه داد: معلمان در جریان این اقدامات هستند و تلاش می‌کنیم تا وضعیت معیشت آنها بهبود پیدا کند اما کلیپ‌هایی که با هدف نشان دادن استعفای گسترده معلمان منتشر می‌شوند، در بسیاری از موارد اصالت و واقعیت ندارد.

تجمع بازنشستگان تامین اجتماعی در چند شهر

روز گذشته (دوازدهم مهر) جمعی از بازنشستگان تامین اجتماعی در شهرهای مختلف از جمله رشت، شوش و اهواز، در اعتراض به سیاست‌های اقتصادی و با مطالبه بهبود معیشت و وضعیت درمان، تجمع کردند. به گزارش ایلنا، یک بازنشسته شوش با تاکید بر اینکه بازنشستگان از وعده‌های سرخرمن و توخالی خسته‌اند، خواستار واریز معوقات اردیبهشت و افزایش مستمری‌ها شد و گفت: هزینه‌های درمان برای بازنشستگان کمرشکن است و بیمه تکمیلی هم کارکردی ندارد. خواسته ما اجرای بدون تنازل قانون الزام است. بازنشستگان می‌گویند با دلار ۲۷۰ هزار تومانی، زندگی کردن بسیار دشوار است آن هم وقتی حقوقت ۲۰ میلیون تومان باشد.

تجمع بازنشستگان فولاد مقابل استانداری اصفهان

بازنشستگان صندوق بازنشستگی فولاد صبح روز یکشنبه (۱۲ مهر ماه) مقابل استانداری اصفهان تجمع کردند. معترضان بر این باورند که عملکرد نامطلوب شرکت بیمه دانا و عدم پوشش هزینه‌های درمانی، فشار اقتصادی بی‌سابقه‌ای را بر خانواده‌های آنان وارد کرده است. به گزارش ایلنا، معترضان با اشاره به دشواری‌های ماه گذشته، اعلام کردند که طی ماه‌های اخیر، هزینه‌های سنگین درمانی بدون حمایت بیمه و از محل شخصی پرداخت شده است. بر اساس ادعای این بازنشستگان، حدود ۱۲۰ میلیارد تومان از فاکتورهای درمانی مربوط به قراردادهای پیشین، هنوز توسط شرکت بیمه پرداخت نشده و این مساله باعث ایجاد بن‌بست در دریافت خدمات شده است. علاوه بر چالش‌های درمانی، شکاف میان حقوق دریافتی بازنشستگان و شاغلان همتراز در صنعت فولاد نیز از دیگر مطالبات اصلی اعتراضات بازنشستگان فولاد است. بازنشستگان با تأکید بر ضرورت اجرای کامل طرح متناسب‌سازی حقوق تا سطح ۹۰ درصد، خواستار برخورد جدی با این بی‌عدالتی شدند. این معترضان همچنین از عدم برگزاری جلسات کارشناسی میان استانداری و مسئولان مربوطه برای حل این بحران، ابراز نارضایتی کردند.

گفت و گو

خدایی با تأکید بر تشکیل سریع شورای عالی کار:

بحران معیشت کارگران، اقدامات اورژانسی می‌طلبد

۲۸ شهریورماه، نشست شورای عالی کار با موضوع بررسی راهکارهای قدرت خرید کارگران و ترمیم دستمزد برگزار شد. در این جلسه، نمایندگان دولت و کارفرمایان، با ترمیم دستمزد موافقت کردند اما بحث بر سر جزئیات و نهایی شدن اعداد و ارقام به نشست بعدی موکول شد؛ نشستی که با گذشت نزدیک به دو هفته هنوز برگزار نشده است.

«علی خدایی» عضو کارگری شورای عالی کار در این رابطه با تاکید بر لزوم ترمیم سریع دستمزد به ایلنا می‌گوید: با توجه به شرایط اقتصادی و تورم افسارگسیخته، ترمیم دستمزد در نیمه دوم امسال، یک تکلیف ضروری و فوری‌ست.

او افزود: طبق مصوبه مزدی ۱۴۰۵ باید تا قبل از پایان شهریورماه، نشست‌های مزدی شورای عالی کار برگزار و دستمزد اصلاح می‌شد، ضمن اینکه اگر تکلیف مصوبه هم نبود، با توجه به بحران معیشتی کارگران، باید دستمزد کارگران ترمیم می‌شد. کارگران با دستمزد ۲۴ میلیون تومانی از پس هزینه‌های سنگین زندگی برنمی‌آیند.

عضو کارگری شورای عالی کار در پاسخ به این سوال که آیا ترمیم مزد در میانه سال ممکن است و قانون این اجازه را می‌دهد؟ می‌گوید: ماده ۴۱ قانون کار تصریح کرده مزد باید همه ساله براساس یکسری معیارها افزایش یابد. عبارت «همه ساله» به معنای فقط سالی یک بار نیست بلکه حداقل سالی یک بار معنا می‌دهد لذا قانون هیچ محدودیتی برای ترمیم مزد در میانه سال ندارد. علاوه بر این، ما سال‌ها قبل استفساریه‌ای از مجلس گرفتیم که در آن، مجوز اصلاح دستمزد در میان سال صادر شده بود.

خدایی با تاکید بر اینکه «ترمیم مزد ضروری و اجتناب‌پذیر است و باید هرچه سریع‌تر در دستور کار قرار گیرد»، ادامه داد: گروه کارگری در پایان مرداد، درخواست اجرای تکلیف مصوبه دستمزد و برگزاری جلسات رسمی را ثبت کرد. اولین جلسه با تاخیر بسیار در ۲۸ شهریور برگزار شد. در این نشست مفصلاً در مورد ترمیم دستمزد صحبت کردیم. اعدادی مطرح شد و به یک توافق ضمنی رسیدیم. در نهایت، قرار شد در جلسه بعدی که البته هنوز برگزار نشده، تصمیم نهایی را بگیریم و افزایش حقوق کارگران را به تصویب برسانیم.

این نماینده کارگری افزود: انتظار داشتیم در هفته‌ای که گذشت، جلسه برگزار و مزد ترمیم شود. برداشت من این است بحث‌های حاشیه‌ای کار از جمله استیضاح وزیر کار، کار را عقب انداخته است. من البته در مورد استیضاح وزیر کار موضع خاصی ندارم اما از نمایندگان مجلس به دلیل طرح موضوع استیضاح در زمان نامناسب انتقاد دارم. چرا وقتی جامعه کارگری در انتظار جلسه ترمیم دستمزد است، بحث استیضاح را وسط می‌کشند؟!

خدایی ادامه داد: توقع ما از نمایندگان مجلس این است که حتی اگر از اهرم استیضاح استفاده می‌کنند به نفع جامعه کارگری باشد. ما فشاری از جانب نمایندگان مجلس برای برگزاری جلسه و اصلاح دستمزد نمی‌بینیم. گویا معیشت کارگران برایشان فاقد اهمیت است!

نماینده کارگران در شورای عالی کار در پایان گفت: ما از دولت و وزارت کار درخواست جدی داریم که جلسه ترمیم مزد سریع‌تر برگزار و جامعه کارگری تعیین تکلیف شود. بحران معیشتی کارگران به شدت عمیق است و با این حقوق‌های ناچیز، زندگی طبقه کارگر به مخاطره افتاده است.

گفت و گو

رئیس کمیته درمان کانون عالی بازنشستگان کارگری:

طرح تحمیلی رئیس جمهور به تامین اجتماعی، هزینه درمان را افزایش می‌دهد

نماینده کارگران در شورای عالی کار:

مسئولان، دستمزد کارگران را هزینه نبینند

با جهش دلار به بالای ۲۵۰ هزار تومان، مطالبه ترمیم مزد کارگران جدی‌تر از همیشه شده است. «محمدرضا تاجیک» نماینده کارگران در شورای عالی کار و رئیس مجمع کارگران استان تهران در گفت‌وگو با تسنیم با اشاره به فشار معیشتی بر کارگران گفت: کارگران با دستمزد فعلی برای نیازهای اولیه هم تحت فشار بوده و دچار بحران شده‌اند. نمی‌توانیم از نیروهای انسانی انتظار انگیزه و تعهد داشته باشیم در حالی که قدرت خریدشان پیوسته کاهش می‌یابد و روزبه‌روز سفره آنها کوچک‌تر می‌شود. وی با اشاره به الزام تبصره ۲ ماده ۴۱ قانون کار درباره پوشش هزینه‌های زندگی از طریق مزد دریافتی، تصریح کرد: باید به دستمزد واقعی و حفظ قدرت خرید توجه کنیم. این فقط مطالبه صنفی نیست و موضوعی اقتصادی و اجتماعی است. در چنین شرایطی حرف از بهره‌وری بدون توجه به معیشت پایدار واقع‌بینانه نیست. تاجیک درباره نگرانی از هزینه‌های بنگاه‌های تولیدی نیز گفت: اگر نیروی انسانی را سرمایه بدانیم، دستمزد ابزار سرمایه‌گذاری برای حفظ و تقویت این سرمایه است، نه صرفاً هزینه. باید نوع دیدگاه را از نگاه هزینه‌ای به نیروی کار به «سرمایه انسانی» به‌عنوان بزرگ‌ترین دارایی بنگاه تولیدی تغییر داد. وی با اشاره به تورم افسارگسیخته خاطرنشان کرد: حتی اگر در شرایط فعلی افزایش دستمزد داشته باشیم، ممکن است دستمزد بالا برود ولی همچنان قدرت خرید کمتر شده باشد. ما یک نقطه تعادل نیاز داریم؛ جایی که هم معیشت و قدرت خرید نیروی کار دیده شود و هم توان بنگاه اقتصادی. تقویت سرمایه انسانی یعنی سرمایه‌گذاری برای آینده‌ای باثبات‌تر و بهره‌ورتر.